

Ένα ταξίδι στον χώρο, στον χρόνο, στην Ελλάδα

Η νοσταλγική παράσταση «Μεσοπόλεμος»
μέσα από το σαλόνι ιστορικού διαμερίσματος

Του **ΗΛΙΑ ΜΑΓΚΛΙΝΗ**

Όταν έληξε η παράσταση «Μεσοπόλεμος» της Ομάδας Κανιγκούντα στον πέμπτο όροφο της οδού Αμαλίας 4, μετά το χειροκρότημα, κάποιιοι από τους θεατές ανοίξαμε τη συρόμενη μπαλκονόπορτα και βγήκαμε στη βεράντα. Η πρώτη, ίσως, πραγματικά ανοιξιάτικη νύχτα της χρονιάς, νύχτα Σαββάτου, με τον Εθνικό Κήπο ν' απλώνεται μπροστά μας, αριστερά η υποβλητικά φωτισμένη Βουλή, στο βάθος ο Λυκαβηττός. Μια γνήσια αττική νύχτα. Η θέα δέσποζε καθ' όλη τη διάρκεια της παράστασης - κυρίως το πάνω μέρος του Κοινοβουλίου. Σκηνή δεν υπήρχε. Το κέντρο του σαλονιού ήταν η σκηνή, με καρέκλες τοποθετημένες στη μία και την άλλη πλευρά. Ο χώρος, το διαμέρισμα του Αγγελου και της Λητώς Κατακουζηνού, κτίσμα του 1957, δεν ήταν απλώς σκηνικό αλλά ενεργό κομμάτι του έργου.

«Είχα έρθει να δω μια έκθεση», μου έλεγε περίπου δέκα μέρες πριν, η Μαρία Μαγκανάρη, της Ομά-

δας Κανιγκούντα, καθισμένη στο σαλόνι του ιστορικού διαμερίσματος, στο περιθώριο των προβών. «Με το που βρέθηκα εδώ, αμέσως "είδα" την παράσταση». Η Μαγκανάρη δεν εμφανίζεται ως ηθοποιός σε αυτή την παράσταση, αλλά ως σκηνοθέτις (για την ακρίβεια, αυτή είναι η πρώτη της σκηνοθετική απόπειρα). Μια παράσταση με θέμα τον Μεσοπόλεμο ήταν δική της ιδέα από παλιά. «Δούλεψα πάνω σε μια πλειάδα κειμένων σχετικών με το θέμα, κυρίως όμως, το ερέθισμα έγινε ακόμα πιο έντονο όταν αρχίσαμε να ζούμε όσα ζούμε σήμερα, τώρα. Εκ των πραγμάτων, πέσαμε πάνω σε κάποιους τομείς ανάμεσα στο σήμερα και το τότε: οικονομικό κραχ, κρίση του καπιταλισμού, πτώση του βιοτικού επιπέδου, έλευση νέων πληθυσμών (τότε ήταν οι πρόσφυγες από τη Μικρά Ασία), πολιτική αστάθεια (τότε σε ακραία όρια). Σε ό,τι αφορά το '20 και το '30 βέβαια, ξέρουμε την κατάληξη, που ήταν τραγική: ολοκληρωτισμός, όχι μόνον στην Ελλάδα, και βέβαια, πόλεμος. Η παράσταση ξεκινάει με αναφορές στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο και ειδικά τη Μικρασιατική Καταστροφή, και καταλήγει στο καθεστώς της 4ης Αυγούστου».

Ιστορία και λογοτεχνία

Όταν παρακολούθησα μέρος των προβών, είδα ότι οι φωτισμοί που χρησιμοποιούνταν ήταν αυτοί του σπιτιού - με εξαίρεση έναν και μόνον προβολέα, σε μία σκηνή. «Αλλιώς θα αλλοιώναμε την ατμόσφαιρα», εξηγεί η Μαρία Μαγκανάρη. «Αυτή είναι η πρώτη φορά που η Ομάδα κάνει κάτι εκτός θεατρικής σκηνής και μπορεί να χά-

Πρόβες της παράστασης «Μεσοπόλεμος» της Ομάδας Κανιγκούντα. «Ο στόχος ήταν Μαγκανάρη. «Ένα από τα βασικά ζητήματα που θίγονται, είναι ο δικασμός στην ταυτότητα».

Η Ομάδα Κανιγκούντα

Η παράσταση «Μεσοπόλεμος» της Ομάδας Κανιγκούντα παίζεται στην Οικία Κατακουζηνού (Αμαλίας 4, 5ος όροφος, Σύνταγμα) κάθε Παρασκευή, Σάββατο και Κυριακή του Μαρτίου.

Δραματουργική σύνθεση - σκηνοθεσία: Μαρία Μαγκανάρη. **Καλλιτεχνική επιμέλεια:** Γιάννης Λεοντάρης, Κοστούμι: Θάλεια Ιστικοπούλου. **Φωτισμοί:** Μαρία Γοζαδίνου. **Πρωτότυπη μουσική:** Νίκος Ντούνας. **Μουσική επιμέλεια:** Νίκος Ντούνας - «Κανιγκούντα». **Βοηθός σκηνοθέτης:** Βασιλική Σκευοφύλαξ.

Παίζουν: Σύρμω Κεκέ, Ευθύμης Θεού, Θανάσης Δόβρης, Ανθή Ευστρατιάδου, Μαίρη Λούση, Μαριάννα Τζανή.

νουμε κάποια από τα προνόμια που έχεις σε ένα θέατρο, αλλά κερδίζουμε αλλού: η Βουλή στη βεράντα, η ίδια η βεράντα, είναι ιδανικά σκηνικά. Και η συνεργασία μας με το Ίδρυμα Λητώς και Αγγελου Κατακουζηνού ήταν πραγματικά άψογη».

Έντονο άρωμα Αθήνας, λοιπόν, όπως και στην περσινή παράσταση της Ομάδας Κανιγκούντα, το «Πόλη Κράτος», που είχε ανεβεί στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών. «Στο "Πόλη Κράτος", η λογοτεχνία ήταν η εξαίρεση», σχολιάζει η σκηνοθέτις. «Εκεί το υλικό ήταν κυρίως ρεπορτάζ, ιστορικές πηγές, ντοκουμέντα. Με τον "Μεσοπόλεμο", νιώσαμε την ανάγκη να δουλέψουμε με

λογοτεχνικά κείμενα. Ξάλλου, η λογοτεχνία τότε στη χώρα μας ήταν σε μεγάλη άνθηση».

Πράγματι, ο «Μεσοπόλεμος» έχει μια έντονη λογοτεχνική χροιά. Δραματοποιούνται και ακούγονται ποιήματα και αποσπάσματα από πεζά των Εμπερικού, Σεφέρη, Θεοτοκά, Κοσμά Πολίτη, Μυριβήλη, Μέλπωλ Αξιώτη, Έλλης Αλεξίου, Βάρναλη, Σκαρίμπα, Κατηφόρη, Μαγιακόφσκι, Μπένγιαμιν, Αρκάδιου Λευκού, Χένρι Μίλερ κ.ά., ενώ το οπτικό υλικό περιλαμβάνει εξαιρετικά ντοκουμέντα από αμερικανικά σποτ του 1929, από τις Δελφικές Γιορτές ή εκδηλώσεις του μεταξικού καθεστώτος. Στο ηχητικό

αματοποιούνται
ακούγονται ποιήματα
αποσπάσματα από πεζά
Εμπερικού, Σεφέρη,
τοκά, Μυριβήλη,
ης Αλεξίου, Βάρναλη,
ρίμπα, Μαγιακόφσκι,
πένγιαμιν, Χένρι Μίλερ κ.ά.